

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin pe an Lei 8
 » » » 6 luni » 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru expuneri 1 leu linia. Mica publicitate 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

P. Carboviceanu
 C. Rădulescu-Motru
 G. Coșbu
 J. Otescu
 P. Dulfu

G. Adamescu
 V. Ș. Moga
 N. Nicolaescu
 Const. C. Pop.-Țașcă
 Gr. Teodossiu.

Gh. Adamescu, 8 Octombrie.— P. G., Satele noastre.— Elena Nicolescu, Un dar regesc.—
 Somnambulii.— St. G. Carpen, Imbrăcămintea țăranilor noștri.— I. Popea, Maica Melania.—
 Dare de sēmă.— Lupa, Orzul și cultura lui.— C. Pavelescu, Contra alcoolismului.—
 N. Bradea, Cultura porumbului.— M. R. Pascu, Impotriva muscelor la vite.— Veninul sudorei.—
 Poezii români în streinătate.— Virsta paserilor.— Radu, Sfaturi pentru sănătate:
 Apa.— Gussy Apostolescu, Lăsatul secului la Românii Macedoneni.— Origina femeii.—
 Intâmplările săptămânii.— Serisorii către redacție.— Mulțumiri.— Bibliografie.

Ilustrațiuni: A. S. Principele Carol.— Scara de onoare a Castelului Peleş.— Varietăți de
 orz.— Cascada Urlătorea, aproape de Sinaia.— Părăsită.

Deslușiri pentru D-ni! abonați.

Acesta e al II-lea număr din anul al IV-lea. Atât acest număr, cât și No. 1, conform hotărîrii luate de comitet, nu le-am trimis de cît abonaților cari au fost achitați pe anul al III-lea, celor ce au cerut a se înscrie pe anul al IV-lea și la câți-vă din cei neachitați, cari au rugat cu insistență a nu li se suspenda trimiterea, făgăduind că vor achita cît mai grabnic.

Rugăm dar pe abonații noștri cari sînt achitați pe anul al III-lea și au fost suprimați fără cererea lor, să ne comunice cînd au achitat abonamentul ca în cas de eróre să putem îndreptă, iar de au încredințat altor persoane costul, iarăși să ne comunice, arătându-ne *precis*, numele, funcția și domiciliul acelor persoane.

Mai rugăm pe toți d-ni! abonați cari și-au schimbat sau își vor schimba domiciliile să ne comunice noua lor adresă, arătând neapărat unde au primit revista în trecut.

Abonații ce ne trimit bani, să scrie pe dosul cotorului mandatului deslușit pe ce timp trimete abonamentul; iar dacă cere abonamentul din nou, să scrie deslușit numele și comuna pe cotor. Cei ce trimit și pentru alți abonați, să pufe deslușit pe cotorul mandatului numele și comuna în care locuiesc fie-care abonat.

În cas cînd unui abonat nu i se aduce revista cel mult a treia zi după Duminică, să reclame oficiului poștal prin care primesce și de nu e satisfăcut să ne reclame nouă. Aceiași lucru să-l facă și cînd li se aduce revista neregulat.

Numerile ce n'ar fi fost primite la apariție și nu ne vor fi reclamate cel mult în 15 zile de la data lor, sub nici un cuvînt nu se vor mai trimite.

Tirajul revistei fiind redus numai la numărul abonaților și rezervându-ne numai un număr foarte restrîns de colecții, rugăm cu insistență pe d-ni! abonați a ține socotela de avîsul nostru, în interesul d-niilor lor.

Abonații neachitați încă și cari ar dori să continue abonamentul în anul al IV-lea, să se grăbescă a achita cel mult pînă la 13 Octombrie pentru a li se puté da No. 1 și 2 din anul al IV-lea.

Administrația.

3 OCTOMBRE

S în ziua de 3 Octombrie s'au împlinit șapte ani de la
nascerea A. S. R. Principelui Carol al României. E
un moment important din istoria noastră.

Să ne aducem aminte de bătrânii noștri cari au luptat
ca nisce eroi în momentul deșteptării noastre naționale. In
divanul ad-hoc ei au stabilit dorințele poporului, dintre

A. S. Principele Carol.

*cari cele de căpetenie erau unirea și prințelpe streln care să
întemeieze o dinastie. Ce ușor le spunem noi acum și cu ce
greutăți s'au dobândit toate acestea!*

*Unirea, combătută de dușmanii noștri, am stabilit-o ca
principiu cu sacrificii enorme; ca s'o realizăm, am recurs
la unirea personală și provisorie, am înfruntat reaua vo-*

ință a unor puternici și am luptat luptă necurmată ca s'o facem definitivă.

Când să avem apoi principele strein, ca din senin s'au ivit greutăți de tot soiul: de aceea actualul nostru rege ne-a devenit și mai scump, căci scim că numai cu luptă l-am câpătat. *Tantae molls erat romanam condere gentem!*

Și fostu-î-a dat lui Carol I, luptătorul pentru independență, întemeietorul regatului, să fie, prin al său August Neopot, și întemeietorul dinastiei naționale. Imprejurările grele de ani trecuți, cari arătau o primejdie pentru acest principiu, au fost dovezi de statornicia cu care dragostea pentru dinastie este înrădăcinată în sufletul poporului nostru.

Acum fara întrégă a serbat aniversarea nasterii micului principe Carol. Într'insul ea vede garanția viitorului. Născut pe pământul nostru, botezat în legea noastră, crescut românesc din primii săi ani, El este cu adevărat fiul țării.

Primesce, dar, Principe, cu ocazia zilei în care Implinesci șapte ani, urările căldurose ale poporului românesc.

Odrăslit din sângele nobil a două familii care au dat Europei împărați mari și puternici, Inconjurat de exemple frumoase, Crescut de Acela pe care nămul nostru L a supranumit «Ințeleptul», Fiș dreptul urmaș al înaintașilor Tăi. Citesce istoria marilor împărați cu cari Te înrudesce; dar citește și faptele poporului pe care Veș avé odată să-l domnesci, căci iubindu-î trecutul, Veș dorî să contribuesci la întărirea viitorului lui.

Veș află acolo multe și prețioase învățături. Veș vedé războinici viteji cari au ținut piept unor armate așa de numeroase în cât întunecă sórele cu săgețile; Veș găsi Domni înțelepți cari au întocmit aședămintele păcii; Veș află Domni pioși cari au întemeiat locașuri sfinte; iar când Veș părăsi pe conducători și Veș studiă poporul însuși, Veș cunoșce ce frumoase calități are el, îl Veș dovedî iubitor de lege și moșie, dărj la luptă, statornic în ale sale, fiind la nămul și la limba sa pe care nu i-au răpit o atâtea nenorociri ce au trecut peste capul lui.

Istoria noastră Iși va arătă, Principe, cum s'a strecurat barca poporului nostru prin valurile trecutului; de câte ori eră să fie înghițită și să dispară; povestea veacului nostru Iși va fi dovadă de adevărate minuni de stăruință și de devotament. Iar când Veș ajunge la viața Aceluia care și-a încins fruntea cu coróna de oșel, când Veș vedé cum într'o singură viață s'au făptuit fapte pentru care și se pare că ar fi nevoie de *dece* vieți, atunci Veș cunoșce că în țara noastră mică s'au îndeplinit lucrări vrednice de admirația tuturor și te Veș convinge că a urcă treptele tronului României, a purtă coróna Celui ce a învins la Plevna, este o cinste tot așa de mare ca a luă sceptrul unui vast imperiu.

*Fiă dar, Principe, bine-cuvîntat de Cer așă cum te iubesc
poporul român; presare-Ți viitorul numai trandafirî pe dru-
mul Teu, întărescă-Te virtutea și înțelepciunea ca să putem
dice cum a dis poetul despre vitejii noștri soldați:*

Că din vultur, vultur nasce; din stejar, stejar răsare!

Gh. Adamescu.

SATELE NOASTRE

Sîn profesor némtș de la Universitatea din Lipsca face de câți-vă ani călătoria prin satele năstre începînd de la Mehedinți pînă la Dorohoiu. Acum după sciința mea se află în Dobrogea. L-am întreat anul trecut, cum i s'a părut satele năstre; cum i s'a părut vieța săténului nostru. Știți ce m'i-a răspons iubiți cititori? «Cu satele d-văstră stați fôrte rêu din tôte punctele de vedere. Săténii duc o vieță aprôpe patriarhală. Casele sînt fără regulă aședate și nesănătos construite; trăesc rêu; bôlele și sărăcia domnesc în cea mai mare parte.»

L-am ascultat și m'am mărginit în a-î tăinuî dureră sufletului meu!

Trebue s'o spunem însă și noi, că stăm fôrte rêu cu satele năstre, că o mulțime de rele bântue pe săténii noștri. În unele părți bântue *paludismul, rîia, pelagra, sifilisul*; în alte părți bolî molipsitóre ca *angina, vërsatul, scarlatina* și *lingórea*. Și pe deasupra tuturor acestora bântue cu furie blestematul de alcoolism cu tôte urmările lui îngrozitóre. Din pricina alcoolismului mai cu sémă au ajuns parte din săténii noștri de trăesc în cea mai mare sărăcie, de duc o vieță, care numai cu vieța omenescă nu se pôte semui. Din pricina alcoolismului se nasc cea mai mare parte din păcatele de cari sînt coplesiți.

Săténul nostru mănăncă prost; săténul nostru are casă nesănătósă; săténul nostru își ține curtea murdară. Să ne mai mirăm atunci că e bântuit de tôte bôlele? Să ne mai mirăm că e prăpădit cu

trupul și că a început să fie lipsit și de energia sufletescă? Oare, dacă un popor e slăbit la trup și e fără viață sufletescă, nu e atunci o primejdie pentru neam și țară? Oare mai putem dice cu poetul, că țara noastră are viitor de aur și că prevedem prin vécuri a ei înălțare? ...

Ni se pune acum întrebarea: Cum se face de trăesce săténul nostru în atăta mizerie? Cum se face de nu-și îngrijesce el cu băgare de sémă sănătatea trupescă, care e isvorul întregii fericiri pămîntesci? Răspunsul e, că el face acésta din *nesciință*, din *nepricepere*. Săténul în mare parte nu e lămurit asupra rostului vieții atât pentru binele și fericirea lui, cât și pentru binele și fericirea țării în care trăesce. Cine e de vină că nu e destul de lămurit? Vom vedé acésta.

P. G. . .

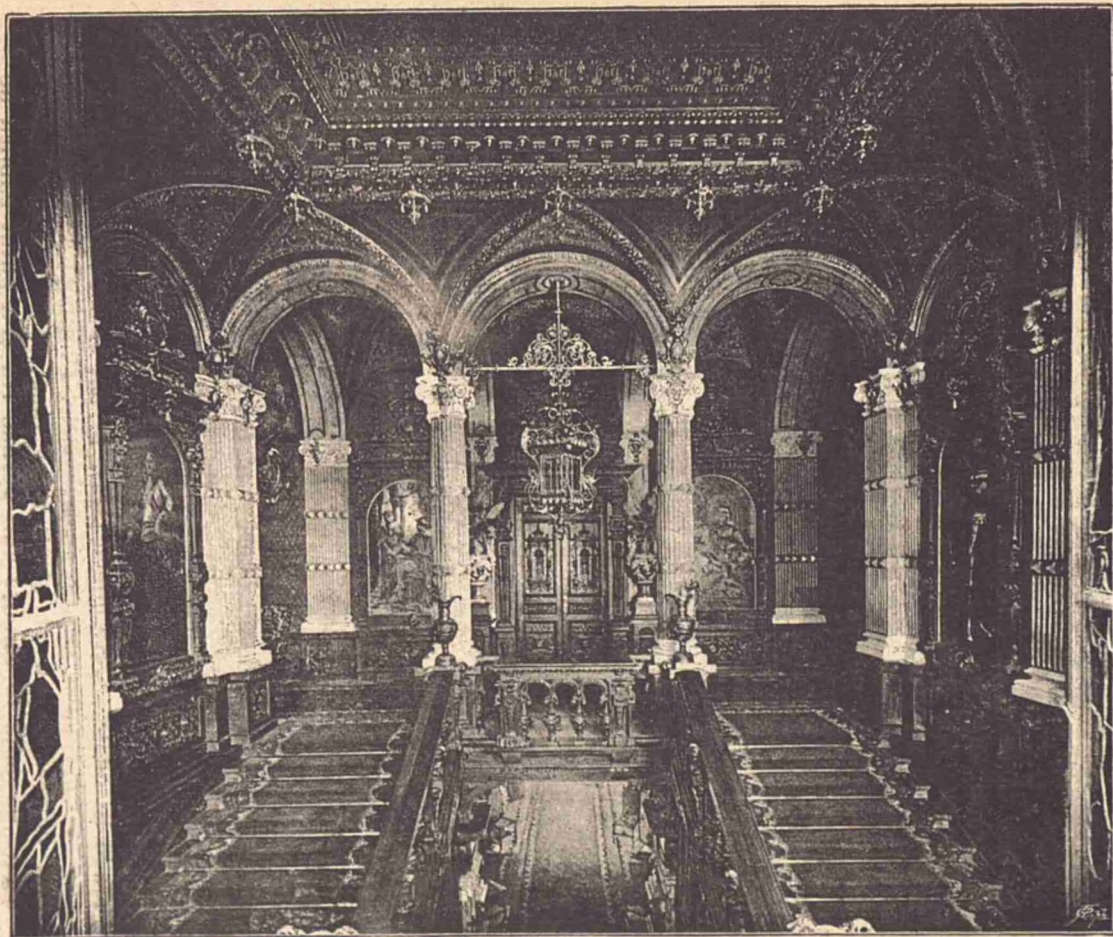
UN DAR REGEȘC

Dea rămâne în amintirea tuturor ziua când *M. S. Regele*, însoțit de d-l administrator, Ion Kalinderu, a visitat instalațiunile-tip, făcute pe Domeniul Corónei Cocioc. Dar, pentru mine, învățătórea șcólei Cocioc, acea și va rămâne sfîntă și iată de ce:

M. S. Regele, visitând șcóla, o mărétă clădire din Cocioc, rămânénd pe deplin mulțumit de mersul ei, a arătat o mare satisfacere, cunoscută fiind cât e dorința *Majestăței Sale*, pentru desvoltarea Románului, *Majestatea Sa*, vroind prin semne vădite a-Și arătá mulțumirea, mî-a dăruit prin d-l administrator o frumósă agrafă cu numele și Coróna Regală lucrate în aur ca s'o păstrez întru amintirea frumósei zile și mai mult încă, ca o «részplată a muncii».

A-mi face neincetat sfînta datorie a muncéi cu dragoste pentru desvoltarea copilului sătén, iată prin ceea ce cred că ași puté să-mi arăt mai bine adâncile și respectósele mele mulțumiri Gloriosului și Înțeleptului nostru *Rege*, pentru acest mărét «*Dar regesc*».

Elena Nicolescu.
Învătátóre - Cocioc.

Scara de onoare a Castelului Peleş.

S O M N A M B U L I I

S timpul lunei pline când acost corp ceresc luminază cu razele sale argintii odaia, somnambulul se scolă în somnul său, deschide ferestrele, se urcă pe scândura ferestrelor și cu o precisiune uimitoare iese pe ferăstră în stradă, cu toate că ochii săi adese-ori sînt închiși, iar altă dată privesc ca pironiți înainte.

Dar asta mai trecă-ducă-se. Nu umblă pe cărarea celor-l-alti indiviți, ci se urcă pe paretă drept în sus, de aici pe vîrfurile casei pînă ce ajunge în punctul cel mai înalt. Aci apoi își face preumblarea de noapte, ca și pisicile.

După cât-vă timp îl plictisesc această ocupațiune, se coboră pe aceiași cale de pe vîrfurile casei, se reîntorce în pat, adorme, și dimineța când se deșteptă, nici habar n'are de ce s'a întîmplat cu dînsul peste noapte. Cei ce au vădut vre-un somnambul — așa cred că nu sînt mulți — afirmă că lunaticul când face asemenea excursiuni de noapte, merge pe vîrfurile casei așa de sigur, ca și când s'ar plimba în stare trează pe un trotuar neted. La întrebările ce i se adresază, mai cu seamă noaptea, vorbește, ba ce e mai mult: pôte îndeplini și lucru în scris. Dacă îl chiem pe nume, îndată se deșteptă, ceea-ce e funest pentru dînsul, pentru că ușor își pierde echilibrul și prăvălindu-se din înălțimea ametițoare se sdrobesce.

Sînt interesante casurile ce s'au înregistrat despre un somnambul: În anul 1833 s'a întîmplat în Dresda că o femeie somnambulă a umblat pe vîrfurile casei timp de o jumătate de oră, cu o siguranță uimitoare. Eră o noapte senină, și luna lumină, și această atrase o mulțime de popor pentru a observa preumblarea îndrăsnită a călătorei de noapte. De-odată însă s'a lovit cu partea de-asupra a corpului de ceva, a țipat puternic — probabil că s'a deșteptat fără veste și în clipita următoare zăcea sdrobotită la pămînt. — Horst istorisesc, că în orașul Bernstein, trei frați dormiau într'o odaie. Unul dintre ei într'un rînd s'a sculat în somn, s'a dus la ferăstră și pe o sfără ce atârna de la coperiș în jos, s'a urcat pe coperișul casei. Acolo eră un culb; a luat din el păsăruicile, le-a băgat în sîn, apoi s'a reîntors cu prada în odaia sa. S'a culcat iarăși în pat și ascunzînd păsăruicile sub perină, a dormit mai departe. Dimineța și-a reamintit totă isprava ca un vis și s'a uitat lung când a aflat paserile legate la olaltă în cămașă sub perină. Nu și-a putut explica de loc, cum au ajuns acelea acolo.

Fritsche, descrie că într'un oraș ore-care, doi studenți universitari locuiau împreună într'o odaie și unul dintre dînșii mai de multe ori s'a sculat din pat cu ochii închiși, a descuiat ușă odăiei și a eșit afară. S'a plimbat cât-vă timp, s'a reîntors, a încuiat ușă și iarăși s'a culcat. Camaradul său l-a privit cât-vă

timp — mai târziu însă ca să-î pună la probă vederea ageră, a ascuns cheia sub perina sa. Somnambulul, ca și când ar fi văzut, unde a ascuns prietenul său cheia, a luat-o de sub perină și a eșit afară ca și altă dată. Soțul său eră curios să scie, ce face călătorul de nopțe, deci s'a dus în urma lui și a fost martor ocular, cu ce siguranță se urcă pe păretele neted, acoperit cu iarbă.

Este și un alt soi de somnambulii cari nu fac preumblări de nopțe, ci alte lucruri mai ciudate: scriu sau vorbes în somn lor, cu un cuvânt își continuă ocupațiunea zilnică. Despre profesorul Wälner se vorbesce că pe timpul când eră student în Göttingen, i s'a dat să elaboreze o temă în limba grecescă în două strofe poetice. S'a trudit două zile, a treia și însă către sēră a adormit și în acēstă stare a chiebat cu clopoțelul la sine pe femeia care îi curăția odaia. A cerut să-î aprindă lumina și la acēstă lumină și-a făcut tema, pe care în stare trěză nici decum n'ar fi putut-o face. Terminându-și lucrarea a stins lumina, s'a culcat și a adormit. Dimineața la timpul obișnuit s'a trezit, dar despre lucrul său de nopțe n'a știut nimic. S'a îmbrăcat, și cam rēu dispus s'a dus la masa sa de scris ca să continue lucrul, ce i s'a încredințat. Și mare i-a fost mirarea când a aflat versul gata. N'a putut pricepe de loc cum a ajuns versul acolo și numai după deslușirile îngrijitōrei s'a liniștit cu aceea că a săvērșit în somn lucrul pe care trěz nu l-a putut face.

Despre un învățat englez aū notat martorilor oculari demni de încredere, că în somn scria versuri foarte frumoșe, pe când trěz nu s'a ocupat nici-odată cu scrierea de versuri. Despre un orator iezuit se țice, că obișnuia a predică în somn. Își împetrită prelegerea cu idei pompōse, gesticulă ast lel, ca și când s'ar fi aflat pe amvon și dacā greșia ceva, pe loc observă și îndreptă. Câte odată dispută și atunci putea să deslege cele mai grele cestiuni teologice.

Despre un cas analog aū scris nu de mult foile. Un anumit Castelli, asistent de farmacist din Florența, curind după ce a adormit s'a sculat din pat, s'a îmbrăcat și a mers în farmacie. Acolo a aprins o luminare și a luat dintr'un saltar un recept și a voit să pregătescă medicina prescrisă într'insul. Când însă fără veste a intrat în farmacie medicul, a discutat serios cu el, dar când medicul i-a pus dinainte o lōie albă, s'a încurcat și a cădut iarăși într'un somn adînc. Medicul l'a dus la locuința sa și l-a culcat în patul său. A doua și somnambulul n'a știut nimic ce s'a întâmpat cu el.

(Va urma).

Invēțături.

Feresce-te de a te însoți cu omeni răi.

Imbrăcămintea țăranilor noștri.

Chestiunea îmbrăcămintei țăranilor noștri e foarte importantă și merită o discuție mai largă. Dăm aci un articol cu observațiuni interesante, dar în unele privințe prea personale ale autorului.

n toate privințele spre bucuria noastră, noi Români am progresat. În ceea ce privește îmbrăcarea sătenilor noștri bărbați, însă vedem cu mare părere de rău că sîntem înapoiți. Despre portul femeii sătenui nostru, nu șicem nimic; de multe ori costumul național este așa de frumos în cât nu găsești cuvinte în de-ajuns pentru a-l lauda. Nu tot așa însă putem șice despre îmbrăcămintea bărbatului.

La bărbat n'avem costum național. Bărbatul sătén se îmbracă chiar nenațional. Numai săténii de prin regiunile muntóse au un costum care séménă cu cel Roman, al coloniștilor lui Traian. Și ar fi frumos acel costum numai dacă și-ar băgă cămașa în pantalonii. Cămașa scósă pe afară, astădi când ea e de bumbac, séménă mai mult cu fustanelele Grecilor de cât cu pólele tunicei de lână pe care o purtau strămoșii noștri Romani.

Dar când străbați regiunile de pe marginea Dunării, numai graiul românesc te încredințeză că ești în țara romănescă.

Șalvarii cei turcesci sau bulgăresci cu cari sînt îmbrăcați săténii noștri, îți fac atăta desgust în cât nici nu-ți place să-i șivesci. Ar fi de dorit ca inteligențele cari s'au cultivat óre-cum, și cari trăsesc prin mijlocul satelor unde costumele turcesci se pórtă de săténii, să-i îndemne să-și facă o schimbare în portul lor. Imbrăcămintea aceea e póte potrivită pentru popórele sélbatice, dar pentru noi nu se potrivește de loc.

Turul șalvarilor este așa de incomod pentru un om, în cât te miri cum își impune el sarcina să tărăscă după el o greutate, care nu-i aduce nici un

folos. Mai cu sémă în timp ploios, acea greutate trebuie să-i fie de multe chilograme.

Forma costumului cea mai potrivită este un pantalon mai lărguț, fără însă să fie șalvar turcesc sau bulgăresc, o vestă care să-i ție cóstele și pieptul calde și un saco scurticel ca să-i fie îndemână omului să lucreze. Acesta este în totă lumea costumul omului.

Ar puté fórte bine săteniî noștri să se îmbrace în acest fel, fără să crédă că și-au perdat, de cât murdăria și incomoditatea greutateii șalvarilor.

Dar ca să rupă orî-cine cu un trecut or cât de ciudat, trebuie să fie îndemnat de cineva. Cel mai frumos îndemn ar trebui să-l dea țáranul Român care a făcut armata, venind acasă să-și croiască haine potrivite cu costumul militar ce a purtat la casarmă.

Intr'un șalvar intră atâta materie câtă ar intră într'un costum întreg. Iată pe de o parte că s'ar face și o economie de materie, iar pe de alta ar avé și omul o înfățișare de om civilisat, iar nu sêlbatic ca Bulgarul orî Turcul.

In al doilea rînd preotul și învățătorul ar fi de dorit să-i îndemne pe săteni de a-și transformă costumul, mai cu sémă că toți învățătorii, trebuie să fie îmbrăcați omenesce, adică ca cei din oraș.

Nu le-ar trebui sătenilor multe feluri de costume ci doué le-ar fi de ajuns pe an, cari s'ar puté fórte comod cumpără sau lucră în casă cu prețul de cel mult 30 lei. Acești lei i-ar scóte Olténul din pólele cele brodate ale cămășii sale lungi, cari când se murdăresce de sângele mielului or de alt-cevâ, își inspiră atâta scârbă.

Țáranul de pe câmpie și-ar economisi valórea din *turul* șalvarilor în care intră doi metri de stofă condamnați să-i pórte atârnați de géba după el vrënd nevrend.

Căciula de asemenea, pe cât e de trebuinciosă iarna, nu pot pricepe de ce se pórta vara. O pălărie, care să-i opréscă razele sórelui d'a-și pătrunde

în ochi, când omul este la munca câmpului, i-ar stă mult mai bine pe capul săténului nostru de cât o căciulă în care se pot încuibă și musafiri supărători.

În locul cămășii albe care se murdărește îndată ce muncitorul începe a lucra, săténul nostru ar pute să porțe pe de-asupra cămășii vara, o haină de pânză de în civită la colóre, care e fôrte durabilă și e o haină cu care se pôte presentă înaintea orî-cui. Un fel de milă și un desgust îți vine când veđi că vin pe la judecări săténii noștri vara în cămăși sau iarna cu cojoc care esală tot felul de mirosuri neplăcute.

Nu sciū dacā s'ar găsi cine-vā să nu fie doritor de a vedé și pe săténul nostru îmbrăcat ca un om.

Pe lângă învățatori și preoți, ar pute și autoritățile nōstre administrative să dea sfaturî săténilor în acéstă privință.

St. G. Carpen
Institutur.

MAICA MELANIA

Despre maica Melania, călugărița cucernică de la mânăstirea Samurcășesci sau Ciorogârla din România, se pôte dice, ceea-ce în alte țări s'a đis despre surorile de caritate:

Speranța-i fu să potoléscă
Și lacrămî și suspinuri;
Iar gloria-i, să îndulcéscă
Ale durerii chinuri.

În primăvara anului 1867, în comuna Bolintinu-din del' jud. Ilfov, o bôlă lipicioasă seménând fôrte mult cu lingórea, se încuibase în casa locuită de o biétă familie de plugari, compusă din un-spre-đece persóne. În timp numai de șese đile muriseră bunica și doi nepoți. După o lună perî și mama, apoi alți doi din copii o urmară într'un timp de șapte-opt đile. Numai Vasile Iacob, capul nenorocitei familii, rămăsese cu patru copii, și câteși cincî erau coprinși de rēul ce isbise alte șese victime sub ochii lor.

Inspăimintați de atâția morți, cari se urmară atât de iute, rudele, amicii și vecinii nu mai cutezaū să se apropie de Vasile și de copiii lui. Părăsiți de toți, ei păreaū osîndiți să pieră fără nici o nădejde de ajutor. «Nu vreaū să dau ochii

cu mórtea», răspundeaú toţi căî eraú îndemnaţi să dea vre-o îngrijire bieţilor bolnavi.

Maica Melania care locuia la mânăstirea din localitate, aflând despre acéstă nenorocire, se duse la Bolintinu-din-dél şi spuse primarului că vrea să dea celor rémaşi din acea familie nenorocită ajutórele ce le lipsise din partea tuturor. Primarul primi cu plăcere propunerea ei, dar se cređu dator să nu-î ascundă pericolul, ce avea să întâmpine. «Sciú ce mă aşteptă», răspunse ea, «însă nu pot lăsă să píeră cincî fiinţe ast-fel părăsite» *Când servesce cine-vă luă Dumneđu şi sërmanilor luă, nu se mai teme de mórte.*

Şi după ce luă cu sine sticlele cu oţetul, isma şi alte băturî întăritóre şi preservative, se duse să se închidă în casa molipsită, unde zăceau grămădiţi Vasile cu cei patru copii ai luă. Pe unul din copiii mari cuvioasa călugăriţă îl imormintă chiar dinsa în fundul grădiniî, singurul loc de care abea cuteză cine vă să se apropie. În fine prin îngrijirile ei stăruitoare, ajutate şi de puterea unor doctorii cumpérate de la Bucuresci, avu fericirea de a scăpă de la o mórte sigură pe Vasile şi cei trei copii ce-î mai rămăsese.

Acéstă frumoasă faptă nu fu singură în viaţa maicii Melania. Multe altele a mai îndeplinit, cunoscute însă numai de Dumneđu şi de nenorociţii pe care-î ajută. fie în satele vecine, fie chiar în cuprinsul mânăstirii, căci timp de douăzeci şi şapte de ani ea nu incetă a se jertfi pentru binele săracilor şi al celor aflaţi în vre-o suferinţă.

I. Popca.

DARE DE SĂMĂ

În ziua de 17 Septembrie a. c. d-l Administrator al Domeniului Corónei, I. Kalinderu, în marea dorinţă ce are de a lumina clasa săténului, a vizitat cătunul Slobozia de pe Domeniul Corónei Dobrovêţ şi a luat parte la serviciul divin. După eşirea din biserică, a ţinut o cuvîntare locuitorilor, îndemnându-î la o muncă onestă. De aici urmat de obştea locuitorilor, însoţit fiind de preotul H. Hanganu, învăţătorul şcolei Gh. Miron, ajutorul de primar I. Vuza şi brigadierul silvic Petru Pescărescu, a vizitat şcola şi brigada silvică, rămânend pe deplin mulţumit de modul cum sînt întreţinute. Pentru biserică a bine voit a donă o iconă, o sobă şi alte lucruri trebuincioşe cultului. Pentru şcolă a ordonat mai multe îmbunătăţiri ce se simt trebuincioşe, încurajând în acelaşi timp şi pe învăţătorul şcolei promiţându-î o recompensă, iar la mai mulţi locuitori infirmî şi femeî văduve le-a dăruit lemne.

Dea Domnul ca ţara să se bucure de mulţi imitatori atât de generoşi ai d-lui Administrator al Domeniului Corónei.

ORZUL ȘI CULTURA LUI

de HANUS JIRSIC.

Cutorul acestei lucrări este directorul fabricei de bere «Luther» și ca atare a luat parte la cercetarea probelor de orz pentru expoziția universală din Paris. D-l Jirsic, vedând și cu acel prilej, cât de mare interes se dă agriculturii noastre și îndemnat de mai mulți proprietari mari din țară, s'a hotărât să dea la lumină o cărticică asupra culturii orzului, cu gândul neinteresat de a aduce un serviciu agriculturii române și cu scopul practic de a arăta condițiunile pe care trebuie să le îndeplinească *un bun orz pentru fabricarea berei și prepararea maltului*. Orzul încolțit și apoi curățat de colți, gata de a servi în fabricarea berei, se numește malt.

Cugetul autorului este demn de totă lauda și noi îi dorim tot succesul cuvenit; adică să aibă efectul dorit asupra agriculturii și agricultorilor noștri, îndrumându-i spre cultura sistematică a orzului de bere. D-sa se și oferă a le da sfaturi (1).

Este vrednic de luat aminte că d-l Jirsic, în prefața lucrării își arată părerea, că ar fi folositor să se întemeieze o societate de export, care să deschidă în străinătate piețe pentru orzul nostru și tot odată să importe orzul de sămînță, întru cât și când se va simți trebuința de a schimba sămînța.

(1) În interesul cultivării orzului pe o scară întinsă, care va da o isbândă sigură, mă adresez *d-lor mari proprietari de moșii din România* cu rugarea absolut desinteresată, să bine-voiască a mă încunosiința îndată ce se vor hotărî pentru o cultură rațională și continuă a orzului de bere pentru export. de ore-ce, basat pe cunoștințele câștigate despre calitatea solului din țară precum și pe relațiunile mele îndelungate cu cele mai însemnate gospodării model și mari exportări din Austro-Ungaria, ași dori cu plăcere să le procur probe de sămînță de orz corespunzătoare.

H. Jirsic
Hotel Continental, Bucuresci.

Este afară de orî-ce îndoială, că o asemenea societate ar aduce mari servicii agriculturii noastre.

Iată acum pe scurt ce cuprinde cărticica d-lui Jirsik în 51 de pagini, în cari își propune a redă propriile sale experiențe, amintind însemnătatea culturii orzului. D-sa împarte cu forțe multă dreptate produsele de diferite varietăți în două categorii: orz țărănesc și orz de curte (proprietaresc), cel întâiu fiind nu numai mai necurat, dar și mai slab prin felul lui, fiind-că și cultura lui este mai îngrijită.

Orzul fiind o cereală de primăvară recolta lui este mult mai dependentă de schimbările atmosferice, de cât a celor de toamnă. In deosebii, orzul cere un minimum de umedeli în timpul primăverii și în prima jumătate a verei.

Speciile mai importante ale orzului sînt trei: 1) orzul în două rînduri, cu varietățile principale: orz de Probstei, orz chevalier, orz de Hana și orz de Ungaria sau Slavonia; 2) orz în patru rînduri și 3) orz în șese rînduri.

Orzul în 2 rînduri se cultivă cu deosebire pentru bere, este mai productiv și mai de preț. Principalele calități ale orzului de bere sînt: să aibă

Varietăți de orz.

o colóre frumoasă galbenă deschisă și să nu conție prea multă proteină, ci să fie bogat în amidon. Prin urmare pentru a produce un bun orz de bere, să nu abusăm de îngrășămintele azotoase, întrebuițând cel mult 100 klg. salpetru la hectar. Asemenea dacă semănăm prea rar, obținem un orz bogat în proteină.

Pămîntul bun pentru orz trebuie să fie adînc, permeabil, nisipo-argilos sau argilo-nisipos, curat de burueni, bogat.

Orzul se pune de preferință după prășitoare: sfecele, cartofi, varză, etc. care lasă terenul curat, astfel că e de ajuns în casurile normale a-l ară de cu tîmna, a-l grăpă și extirpă, a grăpă din nou și a se tăfălugi, pentru a semăna, *cu mașina*, în bune condițiuni.

În urmă autorul vorbește de îngrășarea terenurilor destinate culturii orzului, de semănat, de îngrijirea orzului în timpul creșterii, de seceratul lui, de vrăjmașii și bólele orzului, de maturitatea ulterioară și treeratul și în fine de păstrarea orzului.

Aceste paragrafe sînt pline de amănunte scurte, dar lămurite, așa că este greu a le resumă într'o dare de sémă.

Autorul a reușit a arătă condițiunile, în care trebuie să se cultive orzul de bere, ca să dea recolte mari, în mijlocie 2 250 kgr. la hectar, pe cînd cultura noastră a dat în 1896, în media țării întregi, abia 1181 kgr. la hectar, ceea ce este puțin.

Broșura este însoțită de 3 planșe înfățișând tipuri din cele trei specii principale de orz.

Lupa.

DE ȚINUT MINTE

Apa, care cade, picătură cu picătură, găuresce piatra; cu mică rođetură de dinți șorecele taie un otgon; cu mică lovitură de secure se abat copacii cei mari.

Tot prin mică și necurmăte îndemnuri ale voinței poți să-vîrși cele mai mari fapte.

Apel la luptă contra alcoolismului.

Sîn Buletinul Oficial No. 123 din 15 Septembrie 1898 se ved două circulari a d-lui Ministru de Culte și Instrucțiune publică: una către d-nii revisori școlari din țară; și una către Inalt-Prea-Sfinții Mitropoliți și episcopi eparhioți. Nu e de tăgăduit că vițiul «alcoolismului» este un pericol pentru țara noastră sub toate raporturile și de aceea d-l ministru îndemnă pe cei doi factori principali din mijlocul populațiunei rurale a fi strajă ne-adormită și asupra acestui pericol ce amenință statul Român.

Dându-ne sémă de primejdia care ne amenință și deplină conștienți de răspunderea ce apasă asupra noastră ca ómenī mai luminați între cei neluminați, un minut să nu mai stăm cu nepăsare, jertfindu-ne și pentru această cauză sfintă a românismului, imitând și noi pe preotul și învățătorul Norwegian.

Causa sărăciei și a mizeriei este vițiul beției care a pus stăpânire pe casa și avutul săteanului rural. Acest vițiu care este sorgintea tuturor răutăților ne duce cu pași repezi spre peire, iar de slăbirea și nimicirea noastră se bucură alte neamuri. Știut este că dacă temeliea e slabă nici clădirea nu-î puternică.

Acest vițiu s'a întins și la femeea sătencă. La ce ne mai putem așteptă de la ea? De la nisce astfel de mame corupte se mai pôte așteptă țara la nisce fii patrioți? Biserica nu are credincioși pentru că enoriașii ei în timpul când se oficiază serviciul divin stau pe prispele și sub acoperișul cârciumei.

Școla e cam tot pe aceeași urmă ca și biserica, căci dascălul se sbate ca peșcele pe uscat în localitatea unde populația e bântuită de vițiul alcoo-

lismului. Orî câte precepte și învățături i-ai spune copilului la școlă, de multe orî se întâmplă că n'au nici un efect pentru el, când are dîlnic exemple vedute în casa părintescă de unde începe prima educație.

Pentru a se convinge orî-cine de relele ce aduce vițiul alcoolismului, iată o însemnare de prețurile *de ris* cu cari sătenii vînd produsele lor cărciumarului: o cloșcă cu 22 puî, o jumătate litru rachiû; 6 coți pînză bumbac, jumătate litru rachiû; sacul de porumb de 2 dimerli, jumătate litru rachiû; lîna de pe o ôie, jumătate litru rachiû, etc. etc.

Acest pericol a atras atențiunea ômenilor luminați și cu dorul de țară a conlucră pentru combaterea și stîrpirea acestui vițiu. Pentru acest scop sfînt s'a și constituit în Iași «Liga Română contra alcoolismului» cu un comitet de ômeni competenți și sub președenția d-lui Al. Xenopol, rectorul universității din Iași. Apoi chiar d-l Ministru, după cum am dîs, îndemnă pe cei doi factori, din mijlocul populațiunei rurale, a conlucră în comun în acéstă cauză sfîntă.

Să conlucrăm dar cu multă tragere de inimă și fără interes în acéstă cauză sfîntă a națiunii.

Să nu ne uităm că sînt în joc interesele rudelor sau prietenilor noștri, ci să conlucrăm în așa mod, a face ca toți să pricépă ca mai pre sus de tôte interesele, este interesul națiunei.

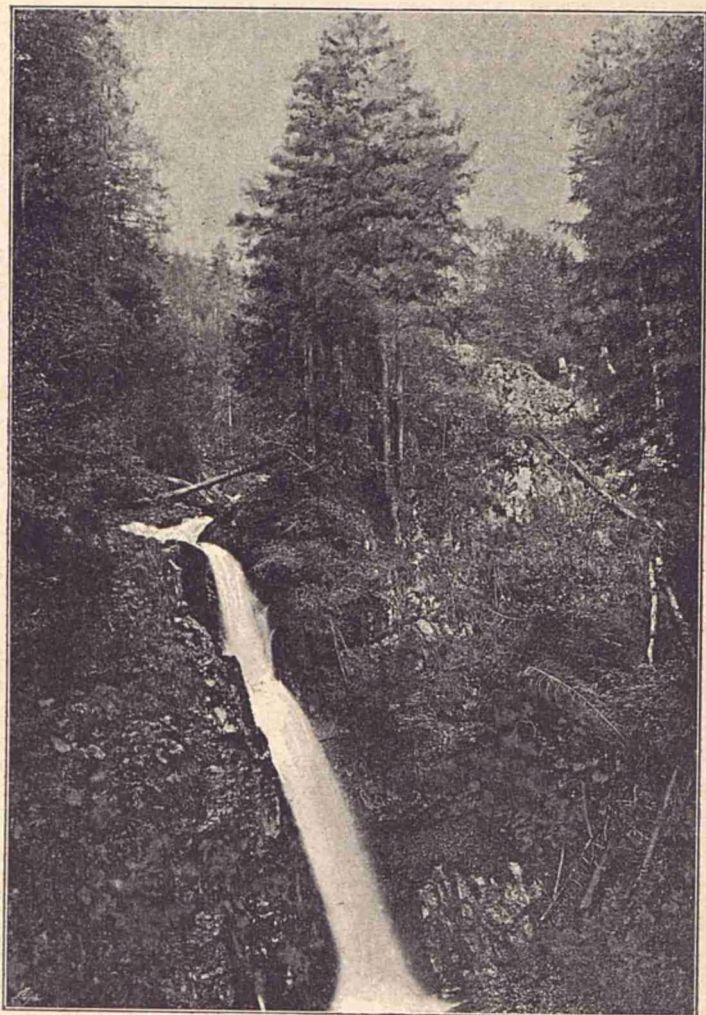
E bine ca măsura luată de d-l ministru să se aplice cu serioșitate și în tôte localitățile de către preot și învățator, și de dorit ar fi că aceste predicî și conferinți a se ține de preot și învățator nu în localitatea lui, ci în alta din județ și în localitatea vacantă, a veni alții din altă localitate.

Unde se va simți nevoie chiar protoerîi, d-nii revisorî școlari și d-nii sub-prefecți să asiste și să ție ast-fel de predicî și conferințe; cu ast-fel de măsuri pôte se va face ceva pentru a se scăpă săténul de acéstă nenorocire.

C. Pavelescu.

Învățator.

Din frumusețile țării.

Cascada Urlătorea, aproape de Sinaia.

Cultura porumbului.

— Ore care să fie pricina, d-le învățator, că din falcea de loc ce am lângă d-ta, am făcut o chilă mare și lată de popușoiu și tot de pe atâta loc ai făcut cinci chile popesci? Se vede că norocul n'a fost la toți împărțit de-opotrivă.

— Eū cred, moș Gheorghe, că mai e ceva pe lângă noroc: munca la timp și bine făcută.

— Cum, d-le învățator?

— Când ai arat popușoiul, moș Gheorghe?

— La trei săptămâni după d-ta, adică la Paști.

— In câte zile ai arat falcea?

— In două; ce eră să-mi trecă primăvara arând-o?

— Când ai făcut întâia prașilă?

— De! cam începuse a cântă cristeiul?

— Dar a doua?

— La timp; însă fiind-că-și cam dăduse popușoiū ochiū peste cap de la prașila dintâiu, nu le-a fost de mare folos.

— Locul eră gunoiat și întors de tōmna?

— Ba nici m'am gândit la năsdravănia acēsta, de și am vedut cum faci d-ta; căci eū sciū că dacă vrea Cel de Sus, se face și pe casă.

— Apoi dacă e numai așa, moș Gheorghe, de ce nu s'aū făcut nici cei de jos?

— De!...

— Dacă vrei să faci porumb chiar mai bun ca al meū, moș Gheorghe, să arī locul din tōmnă după ce ai împăștiat gunoiū putred pe el; iarna să mai cari și să faci grămeđi, și primăvara, cum vei vedē că îmbobocēse porumbielul, care de obiceiū se vede în întâia săptămână mare de lângă Paști orī după. Atunci imprăștie gunoiul, sēmēnă și ară din nou mărunț 4—5 brasde la cotigă nu 2—3 și grăpēză cu grapa de fer. Când aū ajuns în 4 foi, se prășese și la 3 săptămâni cel mult se face a doua prașilă. Și atunci, moș Gheorghe, se va schimbă norocul. Așa lucrēză plugariū altor țări, ei nu ară câmpii ca noi, ci puțin și bine.

Cred că e mai bine, moș Gheorghe, să aî o falce bine lucrată, de cât două prost. Trebuie să lucrăm bine și la timp să gunoim iarna; căci nu numai că pămîntul a sărăcit, dar s'a împutinat; căci lumea cum veđi, moș Gheorghe, s'a îmulțit și pămîntul e tot acela.

Nu vor trece mulți anî și va ajunge și la noi 100 lei arenda unei fălcii, ba pôte și mai mult. In alte țări a ajuns 4—600 lei și cu tôte acestea locuitorii acelor țări nu se plâng ca noi, de și arenda unei fălci la noi e 30--40, fiind-că lucrăză bine ei, produc îndoit; iar la noi mai nicî plata arendeî nu dă, fiind prost lucrat

— Cam aî dreptate, d-le învățator, după cele ce faci și spuî. Imî vine acum și mie să cred că este cam așa. Nu e numai norocul. Voiu urmă dar și eu pe viitor după cum faci și glăsuiși, — căci ved că nu mai merge nicî în ale plugăriei cu arma cu cremine ca pînă acum.

Și Dumneđeu, vrea cu omul când și el dă din mîni și se rógă lui; e fôrte adevêrat, d-le învățator.

N. Bradea
Cărâpcesci—Tutova.

Impotriva muștelor la vite.

Un mijloc practic și sigur, care se obișnuesce de țărani în Bavaria, este următorul:

Se agață o căldărușe (formă de potcapiu călugăresc) de tablă de fier, care are d'asupra capac cu găurele de mărimea unei piese de 50 de banî. In căldărușe se aprind surcele sau alt material care produce fum. Căldarea se acață de vîrfu oiștei între capetele vitelor, fie boî sau cai, atârnând ceva mai jos de capete între gâturi. Mergend vitele, rămâne fumul îndărăt trecend peste întreg corpul lor, și așa se înțelege că gonesce tôte muștele, și ori-ce insecte, cari supêră așa de mult vitele vara, și vitele prin urmare trag carul liniștite fără a se mai obosi, dând mereu din code.

Asta este dupe cum am văzut, mijlocul cel mai practic, sigur, lesnicios, și economic, care se poate adopta fără multă bătaie de cap, de orî-cine; și n'ar fi rău să se adopte la noi, răspîndindu-l prin *Albina*.

M. R. Pascu.

VENINUL SUDÓREI

Fisiologul frances Arloing, fost în Lyon, acuma în Paris, a făcut interesante experiențe în această cestiune. Animalele sint susceptibile față de inoculațiunea cu sudóre omenescă și mai ales cănele, probabil din causă că el însuși secretéză fôrte puțină sudóre și corpul său e decî mai puțin obicînit cu influența ei. Dacă i se inoculéză unui căne 10—15 centimetri cubicî de sudóre pe fie-care chilogram din greutatea corpului său, influența veninosă se observă numai de cât: el pierde vioiciunea sa, ochiî încep e lăcrămă și urméză o debordare puternică și tremurare de mușchî. Temperatura corpului scade mereu, respirația devine dificilă și animalul móre.

Puterea veninosă a sudórei omenescî diferă după felul în care se produce transpirațiunea, adică în timp de liniște sau de muncă.

După o sforțare însemnată a mușchilor, sudórea e mult mai veninosă de cât în stare (de transpirațiune) normală. Sudórea produsă în mod artificial, cum se întâmplă acésta la băi de abur etc. conține cel mai puțin venin. Puterea veninosă cresce și mai mult dacă o persónă, după ce a petrecut mai mult timp în răcélă, prin care transpirația pfelei e împiedicată, ajunge în stare de transpirație. De alt-fel sudórea diferă la diferite persóne, chiar și la acelaș om; afară de condițiunile menționate, puterea veninosă a sudórei diferă pe fie-care și după felul alimentării și starea corpului.

Importanța deosebită a transpirațiunei pentru sănătatea omului, resultă din faptul că calitatea de sudóre adunată în timp de 24 ore, dacă ar fi reținută în corp, ar fi în stare să învenineze un om în greutate de 65 chilograme.

Poeții români în străinătate.

Locotenentul Italian Rossi din Neapole, a tradus în italienesce poesia «*Deșteptă-te Române*» a lui Andreiū Mureșianu.

Vîrsta paserilor.

Paserile trăesc mulți ani, fie-care în raport cu torma și mărirea lor. Așa mierla, care cu cîntecul ei înveselesce pe ori-ce muritor, și mai ales pe țaran, trăesce 12 ani, în care timp își lasă vre-o cinci urmași care să-l continue familia. Canarul, galbena pasere din insulele Canare, care dacă e supusă la frig, móre, trăesce 24 de ani. Cióra, pe care poporul o desprețuesce și care e considerată ca vestitorea ernei, trăesce 100 de ani.

Vulturul, regele pasărilor trăesce și el 100 de ani.

Găina, cea mai folositore pasăre de casă, atinge și ea vîrsta de 19 ani.

Sticletele, micul cîntăreț, trăesce în colivii 15 ani, dacă pisica din casă nu i-a făcut rostul său în pădure bufnița.

Gîsca trăesce 50 ani.

Privighetorea, cîntăreța serei, trăesce numai 18 ani.

Papagalul, trăesce 60 de ani, — dacă cîinile din casă îi dă voe.

Potărnichea, cea mai micuță, trăesce 15 ani. Păunul, care se umflă în penele lui cele frumoșe, care e podobă pentru curțile boeresci, trăesce 85 ani.

Porumbelul, trăesce cu porumbița sa 20 de ani.

În sfîrșit lebăda, pasărea, care își petrece totă viața pe apă, pasărea, care e cîntată mai mult de către toți poeții, trăesce o viață asemenea vulturului și ciórei adică 100 ani.

Sfaturi pentru sănătate (1).

IV.

A P A

Cea d'întăiú condițiune pentru existența ființelor organice (ómenî, animale, ierburi, pomi) este *apa*.

Noi vedem apa de obiceiú în stare curgétore, în rîuri, în lacuri, în puțuri. Scim însă cu toții că iarna, când frigul este mare, apa îngheță, și se face tare ca un corp solid, ca lemnul, bunăórá. Dacă încăldim apa, ea se subțiază și se ridică în sus sub formă de aburi. Dacă aburii aceștia sînt puțini, nu se ved; dacă însă se grămădesc mulți se ved. Căldura sórelui ridică aburii de apă, din rîuri, mări, oceane, și le face *norî*. Norii se plimbă duși de vînt și ici colo se sparg și cad sub formă de picături de plóie.

(1) Veđi «Albina» Anul III No. 26, 27 și 32.

Aburii aceia cari alcătuesc norii, când încep să cadă, dacă găsesc sus de tot aer rece se îngheață și se fac *piatră* sau *grindină*; dacă frigul e mai aproape de pământ se răcesc, dar nu se întăresc, se fac fulgi de *zăpadă*.

Apa dar există în tot momentul în jurul nostru și în noi. Fără ea n'am pute trăi.

Vom cercetă cu deamănuntul ce ne recomandă igiena în privința apei.

Radu.

Lăsatul secului la Români Macedonenii

Departe au trăit și trăesc acești Români de centrul românismului; cu toate acestea nimic n'au pierdut din ceea ce au moștenit de la mama lor Roma.

Tăria în credințele pe cari le-au moștenit și le-au păstrat cu atâta sfințenie a fost și este așa de mare, că ori de câte-ori a fost isbită cu putere de dușmanii nemiului spre a fi sfărâmată, ea a rămas în picioare neatinsă ca o stâncă de granit; iar puterile dușmănesci se evaporau ca roua dimineții.

Românul, dacă chiar ar fi transportat peste nouă mări și peste nouă țări, tot Român rămâne. Acesta au dovedit-o Români și s'au convins străinii cari s'au încercat a-i desnaționalisa.

Meritul cel mare se cuvine femeii, care își crește pușorii de români cu cele moștenite. Dacă mama nu ne-ar fi crescut în legea noastră românească de unde am fi știut noi, atâtea obiceiuri pe cari le avem, la nascere, nuntă, morțe și zile de sărbători? De unde am fi știut că în a doua zi de lăsatul secului să legăm câinii de codă și să ținem în mare cinste găselele? Cine ni le-a insuflat toate aceste, dacă nu mama româncă? Tata mai cu alocerii, mai cu grijă și cu contactul străinilor ar fi uitat de toate aceste comori neprețuite, dacă mama n'ar fi fost depositara lor. Ei dar i se cuvine onoarea în cartea românismului.

Ea a învățat pe Român ca în ziua de Duminică din ajunul lăsatul secului (de păsăm) cam pe la 4 după amiază să meargă cu mic cu mare la biserică și după ce se oficiază serviciul divin ese din biserică cel mai bătrân care se opresce la ușe și după el cel-lalți se aședă în rînd. Cel tineri defilază pe dinaintea celor bătrâni sărutându-le mâna și cerându-le ertare de au păcătuit; iar cel bătrâni pe lângă bine-cuvîntarea ce le-o dă, le mai dă și bani (pecunii după cum le dă ei).

Din această zi și pînă la Pasce încetază ori-ce ură, ori-ce răsunare căci dă ei: «L-am ertat în seara de păsăm și este păcat mare înaintea lui Dumnezeu dacă nu l-ași ertă din totă inima.»

De la biserică se duc fie-care pe acasă. Ajunși acasă, întind masa cu toate celea, așteptând pe cel mai mic din familie ca : fiul cu nevasta, nepoții, nepoțele, surorile cele mai mari, fiii, finele și cei-lalți să vie la cel mai mare să le dea bine-cuvîntarea. După terminarea bine-cuvîntării cel mai în vîrstă se pune în capul mesei. Cei-lalți se așază la locul convenit și meritat. După masă se bate alvița. Alvița se lîgă de un capăt al aței, iar cel-lalt capăt de ață se lîgă de sucitor pe care îl ține tata sau în lipsă mama și de cîte ori copiii se încercă să pue gura pe alvița, el ridică sucitorul și le dă alvița pe la obraz. Apoi ținete de rîs la sfortările și mânjelele copiilor.

Masa stă întinsă pînă la 12 sîra ; după aceea se strînge ; iar ômenii cu mic cu mare se spală pe gură și pe mîni bine ca nu cum-vă să le rîmînă ceva de dulce printre dinții ori pe mîni.

Dis de diminîță veđi pe baeși cum vîneză cîinii ca să le lege tinichele de cîdă. Și vađ de cînele care cade în mîna lor. Fetele cele mici insă gătite ca de sîrbătore în dantele și cordele mînă majestos gâscele. Cei bătrîni și fetele mari ajunéză trei đile. Bătrîni pentru ertarea păcatelor, iar fetele mari spre a se mărîtă mai curînd și cu flăcăi frumoși.

A treia đi Mercuri toți cîși au ajunat se duc la biserică de se cuminecă (împărtășesc). Bătrîni se duc fie-care pe la casele lor ; iar fetele mari se întovărășesc mai multe și fac masă comună.

Dacă vre-unul din cei cari ajună mîre în cele trei đile, Romîni Macedoneni au credința că eră mare păcătos și că pămîntul nu-l va mîncă în trei ani de đile, de aceea este desgropat nu la trei ani, ci la șapte.

Acum revin iarăși a dice că Romînul Macedonean n'a perdut nimic din averea părintescă moștenită de la Romîni și iată de ce. Legarea tinichelelor de cîdă cîinilor și chinuirea lor în prima đi de post și menajarea gâscelor îmi amintesc un fapt istoric roman.

Roma eră înconjurată de inamici. Armata romană păzeă capitoliul spre a nu cădeă în mîna inamicilor.

Peste nôpte sentinelele au adormit și inamicul lurișindu-se eră cât p'aci să ocupe capitoliul. În capitoliu erau și cîini și gâsce. Cîinii n'au lătrat la apropierea inamicului, gâscele insă au gâgăit așă de tare, în cât sentinelele s'au deșteptat, au simțit pe inamic, și dând alarmă, armata și a strîns rîndurile, au apărat capitoliul și inamicul a fost respins. De atunci Romîni au început a chinui pe cîini o đi pe an ; iar gâscele care prin gâgăitul lor i-au deșteptat, le-au declarat de sacre.

Acest lucru s'a petrecut de mult la Roma și Romîni insă fiind fii ei și-au luat cu ei unde s'au dus toate obiceiurile pe cari le păstréză și le vor păstră cu mare religiositate cât timp va există graiul romînesc.

Gussy Apostolescu.

Părăsită.

ORIGINA FEMEEI

 ntr'o poveste indiană — tradusă de un învățat englez din limba hindostană, se dă următoarea interesantă versiune despre origina femeii:

Când Parabrahma, creatorul universului în mitologia indiană, voi să creeze pe femei, a făcut fatala observare că la crearea bărbatului i s'a isprăvit întreg materialul. Mirarea i-a fost mare și l-a pus pe gânduri adânci. Resgândindu-se a ajuns la următorul rezultat: luă grațioasa rotunjime a lunii, liniile undulătoare și mlădioșia șerpelui, spiralele elegante ale plantei suitore, tremurul ușor al firului de ierbă, grațiositatea și flexibilitatea sălciei, fragezimea flórei, ușurătatea penei, privirea blândă a porumbiței, raza migălitore și șagalnică a sórelii, lacrimile norului trecător, neconstanța vântului, șfiala Țepurelii, vanitatea păunului, rigiditatea diamantului, dulcēța mērei, crudimea tigrului, văpaia focului și răcēla zăpezei, limbuția papagalului, ciripirea turturicei, lingușirea, precum falsitatea și maliția pisicii. Tóte acestea Parabrahma le amestecă și alcătui femeea, pe care o dete bărbatului de soție.

Povestea ne spune mai departe, că bărbatul gustând societatea femeii timp de o săptămână, se duse la creatorul și dișe: «O Dómne, creatura ce m'ai dat, imi otrăvesce viața. Ea-și bate gura neconținut și-mi ocupă tótă ființa. Se plânge mult, fără a avé motiv, și e mai tot-d'a-una bolnavă. Te rog, scapă-mé de ea căci nu pot trăi cu ea». Și D-đeu îi luă înapoi creatura hulită. Dar după o săptămână se ivi iară omul. «O Dómne, dișe el, de când mi s'a dus soția, mé simțesc isolat. Acum imi aduc aminte, că femeea nu numai flăcără și suspină, ci imi și cântă cu glas dulce și mé desmērdă. Dacă nu o pot redobândi, nici eu nu vreau să mai trăesc». Indelung răbdătorul Creator avu compătimire de omul mâhnit și-i predă încă odată femeea. Dar abia trecură trei zile și omul iarăși se presentă înaintea lui Parabrahma și se plânse: «O Dómne, nu știu cum mai e, dar acum sînt convins că soția imi face mai multă supărare de cât bucurie. Te rog, scapă-mé de ea». — «Făptură ingrată! dișe D-đeu fórte mânios, <du-te și veđi cum te vei împacă cu ea. Eú nu vė mai despărțesc. Tu diși că nu poți trăi cu ea, dar de acum înainte nici să nu fii în stare a trăi fără de ea!»

Și așa a rămas pînă în zilele nóstre.

O cugetare pe săptămână.

Feresce-te tot-d'a-una ca sórele privind pămîntul să nu-ți dișă: Iată un leneș care dórme.

Intâmplările Săptămâni.

In ziua de 3 Octombrie Principele Carol implinind 7 ani, I. P. S. Mitropolitul primat, împreună cu înaltul cler, s'au dus la Sinaia ca să-l felicite și i-au înmănat o carte scump legată ca să o aibă ca amintire.

— La 25 Septembrie s'a deschis sesiunea Corpurilor legiuitoare.

— La 23 Septembrie s'a deschis stagiunea Teatrului Național prin «Ovidiū», în amintirea poetului V. Alexandri. S'au jucat apoi diferite piese trăduse din limbi străine, iar românesci: *Pygmalion*, de d-l Bengescu-Dabija, *Cămătarul*, de d-l Gr. Ventura, *Domnița Olena*, de d-l V. Cosmovici.

— E vorba să se înființeze o stupărie model la Severin.

— La 2 Octombrie a fost un mare foc în Craiova.

— În Bucovina se pregătesc alegerile pentru dieta Austriei.

— În China situația este tot turbure. După ce Europeanii au pus mâna pe Peking, se așteptă acum rezultatul înțelegerilor diplomatice.

Scrisori către redacție.

Numai de un singur an primesc și citesc mica d-văstră revistă «Albina». Am fost destul de mulțumit de cuprinsul ei, am cules destulă miere dulce și spre semn de afecțiune, aduc viile mele mulțumiri tuturor conducătorilor ei. O asemenea revistă ca Albina merită lauda, care i-o aduc și trebuie încurajată. Un patriotism cald se resimte în paginile ei negre. Ori-ce om trebuie ca s'o aibă la îndemână ca pe o iconă.

Pe anul al IV-lea care se începe de la 1 Octombrie viitor, cu o nespasă căldură vă rog să mi-o trimeteți regulat.

Primiți, sincerile mele felicitări și urări de viață lungă

D. M. Demetrescu.

Inv.ț.-diriginte, com. Icona-Olt.

Conformându-mă avisului d-v. către abonați cu privire la continuarea abonamentului la revista d-v. viū prin presenta a vă comunică că voesc ca și pe viitor să fiū abonatul acestei prețioase reviste populare, care pōrtă numele celei ne mai obosite ființe, care din di pînă în nopțe a-lērgă a-și agonisī cele necesare traiului ei din care și noi ne indulcim. Precum omul se indulcesce din produsul muncēi acelei micī ființe, tot ast-fel și revista acēsta nobilă, care tinde la înălțarea numelui de Romān, să ne indulcēscă prin sfaturile ei înțelepte.

Eū cu drag plătesc micul meū obol la acēstă revistă, și acel care nu găsesce de cuviință a plăti abonamentul ei așa de mic, nu merită numele de Romān. Pe viitor fie că voiū fi sau nu inv.țator, voiū plăti micul ei abonament chiar cu banii luați din munca palmelor mānilor mele. Trāiascā revista «Albina», trāiascā inițatorii înființării acestei reviste, trāiascā Națiunea Romānă și în fine toți cei ce contribuesc la mersul regulat al revistei.

G. I. Tănăsescu.

Inv.ț. Sămburesc-Olt.

Revista d-văstră «Albina» demnă de ori-ce incredere, n'ar trebui să lipsēscă de pe masa ori-cărui sātēn, fiind o revistă instructivă și populară, căruia i se cuvine tōtă stima și considerațiunea tuturor. De la

cunoscerea acestei reviste populare, am căutat să o răspândesc cât mai mult.

De la mic pînă la mare, de la cel de jos pînă la cel de sus să aibă fericirea de a răsfoi această neprețuită carte atât de superioară cât și de neîntrecută.

Gr. Ionescu,
Brănești-Gorj.

MULȚUMIRI

Următoarele persoane au dăruit pentru biblioteca școlii Popesci-Vasilași din Ilfov, cărți în valoare și în număr ce se însemnăză în dreptul fiecărui: d-l Paul Greceanu 9 volume, 27 lei; d-l Ion Pomponiu, 1 volum, 2 lei; d-l Nic. Cosăcescu, 4 volume, 2,30; Leon Alcalay, 2 volume, 6 lei; H. Steimberg, 4 volume 5 lei și d-l Socec numerele 1—11 inclusiv, din «Biblioteca Internațională, în valoare de 25,50% lei. Asemenea fapte vorbesc de sine și în numele celor ce se vor folosi citind aceste cărți li se aduce numiților d-ni mulțumirile mele cordiale, în mult apreciați revistă «Albina».

Radu Costache.
Diriginte, Popesci-Vasilași—Ilfov.

* * *

Sub-semnatul preot paroh din comuna Domnița, județul Rîmnicul-Sărat, în numele Epitropiei bisericești sf. Gheorghe din această comună, fac cunoscut că onorabila administrațiune a Domeniului Coronei, a binevoit ca de obicei în urma inspecțiunii făcută de către d-l Administrator în luna Iunie 1900, a dona pentru sus numita biserică un rînd complet de vestminte preoțești de rips de mătase; și pe lîngă reparația pereților de afară a bisericești, a zăgrăvit pe frontispiciul ei 9 icone și anume: 6 cu Sfinții Apostoli, una cu Sfîntul Gheorghe, hramul bisericești, și sf. apostoli Petru și Pavel, în mărime naturală, de amîndouă părțile ale uzei de intrare.

Pentru toate acestea, în numele epitropiei și a poporenilor, aduc d-lui Ión Kalinderu, administratorul Domeniului Coronei, cele mai respectoase și căldurose mulțumiri.

Hristea Popescu.
Preot-paroh.

* * *

Sub-semnatul, Mihalache Buda din comuna Mărășesci, jud. Putna, aduc viile mele mulțumiri onorabilei societăți «Speranța» din această comună, că m'au ajutat cu suma de lei 15 din fondul său de filantropie, de mi-am cumpărat un bot în locul celui ce-mi murise.

Mihalache Buda.

BIBLIOGRAFIE

A apărut volumul al IV-lea din *Proverbele Românilor*, de Iuliu A. Zane. Lucrarea acăsta e atât de importantă pentru toți acei cari se ocupă cu literatura poporană și cu graiul românesc, în cât nu mai are nevoie de nici o recomandăție.

Dorim numai ca d-l Zane să desăvîrșescă cât mai în grabă acăstă lucrare, care va fi o podobă pentru literatura română.

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința interesaiilor :

1. Că odată cu depunerea scrisorilor de trăsură ale mărfurilor de vagon complete aduse pentru expediere (în stațiunile unde nu există sistemul de acord), sînt datorî să înscrie în registrul special al stației și cererea de vagon necesare pentru încărcarea acelor mărfuri ;

2. Că stațiile sînt datore a satisface cererile de vagon, în ordinea înscrierii lor în sus și susul registru special (registru de comandarea vagonelor) ;

3. Că este interzis șefilor de stațiune de a se însărcina cu încărcarea acelor mărfuri care, conform dispozițiilor tarifare urmază a se încărcă de predător, dacă mai întăi nu va fi fost stabilită o învoire aprobată de Direcțiunea Generală, între expeditor și șeful stațiunii, în conformitate cu regulamentul relativ la facerea operațiunilor de încărcarea mărfurilor pentru particulari de către șefii de gară, publicat în «Monitorul oficial» No. 269 din 1 (14) Martie 1900 ;

4. Că, în cazul cînd există o asemenea învoire, șeful de stație nu pôte percepe de cît taxa stabilită și aprobată de Direcțiunea Generală ;

5. Că este cu desăvîrșire interzis personalului stațiunilor de a primi vre-o remunerațiune, sub pretext că a pus vagon la dispozițiunea expeditorilor, că le-a înlesnit încărcarea, sau altele.

Domniî expeditori de mărfuri, cari s'ar vedă jigniți în interesele lor, prin neobservarea acestor dispozițiuni din partea personalului gărilor, sînt rugați a adresa fără întârziere reclamațiunile lor direct către Direcțiunea Generală.

București, în Septembrie 1900.

Direcțiunea Generală.

MICA PUBLICITATE

Cu 5 bani cuvintul, iar pentru anunțurile cu un număr mai mare de cuvinte, de la 50 în sus, prețul pentru fie-care cuvint este numai de 4 bani.

Textul pentru pregătirea lecțiilor, de Eugen Tisescu învățător, elegant lucrat.

Pentru institutori. . . . lei 3,50
» învăț. pe cursuri. » 3,50

Adresați comanda însoțită de cost, plus 50 bani porto, domnului Eugeniu Tisescu, Bucău.

GRĂDINA PREOTUL ILIE, Biserica Cotroceni, București. — Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbuști, Plante urcătoare, Brazi, Pini austriaci, Thuia și altele. Stupi, Trandafiri, etc.

Direcțiunea generală a postelor, telegrafelor și telefonelor. Se aduce la cunoștința generală că, cu începere de la 1 Octombrie a intrat în vigoare noile taxe telefonice, cari sînt simțitor reduse față de cele actuale.

Costul abonamentului anual, pen-

tru posturile instalate la domiciliu, este de lei 100 anual. În localurile unde abonații își exercită o profesiune; 150 lei anual. Pentru hoteluri, restaurante, cafenele și localuri de consumațiune, 200 lei anual. Taxa pentru instalare de 150 lei, care se plătesc odată pentru tot-d'a-una, poate fi achitată și în rate: 50 lei odată cu cererea de instalare, 50 lei după 3 luni, și restul de 50 lei după alte 3 luni. Taxele de abonament pot fi plătite anual, semestrial și chiar trimestrial, dacă acesta este dorința abonatului, care e rugat a o arăta în declarațiunea de abonament, pe care o va adresa d-lui diriginte al oficiului telefonic. Formulare «Declarațiuni de abonament» se pun gratis la dispozițiunea celor interesați în toate oficiile telegrafo-poștale din orașele unde există o rețea urbană.

DIRECȚIUNEA.

• Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde etnin

LA TOATE SEZOANELE

București, Calea Victoriei 27, lângă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95
» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
» » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95

Ghete de lack pentru salon cu elastic și șirete, 12,95, 11,95

de lack întregi, 14,95, 13,95

» » facon Klappe, 15,95

» » pentru d-nișofit, 14,95, 13,95

» » cu nasturi, 15,95, 14,95

» glace vax cu nasturi, 15,95, 14,95

» chev. cu elastic, 15,95, 14,95, 13,95

» » nasturi, 16,95

Ghete color. simple, 13,95, 12,95

» » besetură, 14,95, 13,95

» » șirete, 14,95, 13,95, 12,95

» » nasturi, 14,95, 13,95

» » » piele rus. 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

De gems, 10,95, 9,95, 8,95

chevreaux american, 9,95

» » franțuzesc, 12,95

» » color. 11,95, 10,95, 9,95, 8,95

» » » piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

De gems, 9,95, 8,95, 7,95

» chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95

» » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95

» » High-Liffe, 16,95

» » color. 12,95, 11,95, 10,95

» » High-Liffe, 15,95, 14,95

» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95, 5,95, 4,95.

Ghete pentru băieți, fete și copii

Pentru băieți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95

» » fete 6,95, 5,95, 4,95

» » copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Nu mai la toate sezoanele se poate găsi încălțăminte bună și cu prețuri fabuloase de eftine.

Magazinul la toate Sezoanele lângă Poliția. București, Calea Victoriei 27, București.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor avea scădemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.